

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 31

LA VISIÓ FINAL

1. La simplicitat de la salvació

¹ La salvació és molt simple: *la veritat sempre ha estat veritat*. El que és fals mai no ha succeït, ni pot tenir efectes. Però poses resistència a aprendre. Ja perceps les diferències entre el que és veritat i el que és fals, i saps el que has de fer quan te confons.

² Te resisteixes perquè creus que aprendre el que és confús és més fàcil que aprendre la senzillesa de la salvació. El que t'has ensenyat a tu mateix és una gesta d'aprenentatge gegantesca. Ho has aconseguit perquè ho desitjaves, i no et vas aturar davant la dificultat.

³ El poder de la teva capacitat per aprendre és immens. És el poder més gran del món. El món depèn d'ell. Has après que la teva voluntat no és la teva, que els teus pensaments no te pertanyen, i que no ets qui ets.

⁴ El món va començar amb una estranya lliçó prou poderosa com per deixar a Déu en l'oblit i al Seu Fill convertit en un estrany davant els seus propis ulls. Davant la magnitud del que has après la Veu de l'Esperit Sant sembla dèbil i que no es pot sentir.

⁵ Aprendre és una capacitat que tu vas inventar per oposar-te a la Voluntat de Déu. I ara el teu aprenentatge t'ensenyà que les Seves lliçons no són veritat i que són massa difícils d'aprendre i d'entendre.

⁵ Tanmateix, les aprendràs, doncs aquest és l'únic propòsit de la teva capacitat d'aprendre que l'Esperit Sant veu en el món. Les lliçons de perdó són molt més poderoses que les teves, doncs te criden des de Déu i des del teu Ser.

⁶ El poder de la Voluntat de Déu resideix en la Veu que parla per Ell. La veueta dèbil i queda reflecteix la Voluntat de Déu i Ell vol que el recordis.

⁷ Solament es poden aprendre dues lliçons. El món que veus procedeix de la lliçó que ensenya que el Fill de Déu és culpable i que el món és un infern. És un món de terror i desesperació. No pots buscar goig en ell i esperar trobar-lo

⁸ En el món que procedeix de la lliçó que afirma que el Fill de Déu és innocent no hi ha por i l'esperança ho il·lumina tot. És un món on tot te convida a ser el teu amic i on ni una petició queda sense resposta o s'interpreta de forma incorrecta.

9 Tota cosa vivent comparteix la Voluntat universal que gaudeixi de plenitud i que tu no siguis sord a la seva cridada. Quan escoltes aquesta petició ancestral a la vida comprens que és la teva pròpia crida. El Fill de Déu recorda la seva creació i l'Amor de Déu.

10 Si veus al Fill de Déu culpable sentiràs temor a Déu. Si veus la seva innocència, recordaràs l'Amor de Déu. Darrere de cada atac assassí escolta la petició per a què l'amor restauri el món moribund. Quan contestis a aquesta petició sabràs que Déu és Amor.

12 Mantinguem-nos en silenci per un instant i oblidem les nostres pròpies idees sobre el propòsit del món. No el coneixem. Deixem que qualsevol imatge que tinguem sobre qualsevol persona es desprengui de les nostres ments i desaparegui.

13 Abandona tot judici i tot pensament bo o dolent respecte a algú, doncs no el coneixes. Però el pots conèixer amb una nova llum, sense el passat que el va condemnar.

2. Caminant amb Crist

1 A una vella lliçó no se la sotmet ni se la combat per a què la veritat pugui conèixer-se. Una vella batalla s'està desenvolupant contra la veritat, però la veritat no respon.

2 Tu vols saber allò que és veritat i per això elegeixes entre dos camins cada vegada que creus que has de prendre una decisió. Cap d'ells és veritat. Però abans els has d'examinar per a que puguis veure més enllà d'ells a l'única que sí que és una elecció diferent.

3 El líder i el seguidor semblen desenvolupar papers diferents i cadascun d'ells sembla tenir avantatges que tu no voldries perdre. I així et trobes dividit entre aquests dos papers.

4 Odies aquell a qui vas assignar el paper de líder quan tu també el voldries tenir, i també l'odies quan ell no vol assumir el lideratge i tu vols ser el seguidor. Per a això vas concebre al teu germà i vas pensar que aquest era el seu propòsit.

5 I què vol ell de tu? Doncs el mateix què tu vols d'ell. Però si ell acaba essent el teu líder o el teu seguidor no importa, ja que en cada cas has elegit la mort.

5 Si ell clama per la mort, te separaràs d'ell i te perdràs, però si ell clama per la vida, t'uniràs a ell i en la teva resposta es troba la salvació. La veu que escoltis en ell és la teva, doncs el que estàs veient és una imatge de tu mateix.

6 Abans de contestar pensa en això: **La resposta que li doni a ell és la que joestic demanant.** Però aquest germà no ens dirigeix ni ens segueix, sinó que camina al nostre costat. No li donis la mà amb ressentiment, sinó amb amor, doncs el seu progrés és el teu.

7 Crist te crida a través del teu germà. No te moguis i escolta. Neteja la ment de velles lliçons que t'havies ensenyat. I perdona el teu germà, ja que Ell escolta una sola Veu.

8 Deixa a un costat tot el que has après i totes les imatges que has inventat.

8 Submergeix-te en una profunda quietud per un instant. Vine a aprendre allò que ets. I al aprendre-ho comprendràs que necessites abandonar tots els pensaments erronis.

9 Camina al costat del teu germà, de manera que cap sigui líder o seguidor. Així el resultat de l'aprenentatge canvia, doncs Crist haurà tornat a néixer per a vosaltres dos.

10 Per a què això succeeixi, basta un sol instant que estiguis lliure de totes les velles idees sobre el teu germà i veuràs que el seu propòsit és el mateix que el teu. Doncs has vingut amb un sol objectiu: **poder aprendre a estimar al teu germà amb un amor fraternal.**

11 Units podeu recordar i acceptar la vostra herència comuna, tots sols no. Mentre insisteixis en ser líder o seguidor pensaràs que camines tot sol per un camí fosc que no duu a cap lloc. Però Aquell que viatge al teu costat té la llum.

3. Els que s'acusen a si mateixos

1 Només els que s'acusen a si mateixos poden condemnar. Si converteixes el que segueix en un hàbit t'aproparàs a la felicitat d'una forma increïble: **Mai odies el teu germà pels seus pecats, sinó únicament pels teus.** Així creus que el teu atac és el càstig que es mereix.

2 Si no creguessis que mereixes atac, mai no se t'acudiria atacar a ningú. Cada vegada que ataqués acceptes que ets culpable i t'odies a tu mateix.

3 Els pecats es perceben en el cos, no en la ment. No es veuen com a propòsits sinó com a accions. Així creus que el cos actua pel seu compte, però el que fa és empresonar la ment dintre del teu cos i adjudiques el propòsit de la ment a la seva presó. I d'aquesta manera el cos actua en el seu lloc.

4 Però el presoner és el cos. El cos solament empresona a la ment que està disposta a residir en ell. El cos emmalalteix, envelleix i mor perquè aquesta ment està malalta. Però la ment pot aprendre i és aquí on es poden produir canvis.

5 La ment que es considera a si mateixa un pecat només té un propòsit: que el cos sigui la font del pecat i que sigui la seva presó per així mantenir-se separada i presonera dels atacs de l'odi, la maldat, la malaltia, del dolor, de l'envelliment i de la mort.

6-7 Alegra't de veure allò que creus i que se t'hagi concedit poder canviar les teves creences. El cos simplement te seguirà. Allibera el cos de l'empresonament i atorga llibertat a tots els teus germans, doncs Déu ha decretat que no es pugui fer i demanar cap sacrifici.

4. L'alternativa vertadera

1 El món sembla oferir consol sobre els problemes que té com a propòsit perpetuar. Com pot ser això? Doncs per ser un lloc en el qual sembla possible elegir entre il·lusions.

² En aquest món sí que pots elegir, però tots els camins d'aquí duen a la desil·lusió, al no-res i a la mort. Aquí no pots fugir dels teus problemes.

³ Molts a l'adonar-se que els camins del món no conduïen a cap banda van perdre tota esperança. Però en aquest punt és quan es pot aprendre la lliçó més important. Tothom ha d'arribar a aquest punt, i anar més enllà d'ell.

⁴ No intentis trobar esperances a on no n'hi ha. No malgastis el temps. Comprèn que perds el temps si no vas més enllà del que ja has après. ⁵ Mentre vegis alternatives allà a on no n'hi ha, no es té poder de decisió.

⁶ No vas venir per trobar un camí que el món no ofereix. El cercar diferents camins és cercar diferents formes de veritat. I així no es pot arribar a la veritat.

⁷ No pots trobar la felicitat seguint un camí que te fa enfora d'ella. Per aconseguir arribar a una meta has d'avançar cap a ella. Aquest curs ensenya el que està clar i el que és obvi.

⁸ El món t'ofereix que pots elegir entre el teu germà i tu. Que tu ganyes quan ell perd i el que tu perds és el que se li dóna a ell. Però la veritat és que el que ell perd, tu també ho perds, i el que ell guanya és el que se't dóna a tu.

⁹ Déu no ha abandonat els Seus Pensaments! Però tu vas oblidar la Seva Presència i no vas recordar el Seu Amor. Tots els camins que te fan enfora del que ets te duen a la confusió i a la desesperança.

¹⁰ No hi ha camí que te pugui fer enfora d'Ell. Ni cap jornada que te pugui dur més enllà de tu mateix. No hi pot haver cap camí sense la teva pròpia realitat.

¹¹ No pots deixar de ser allò que ets. Sent agraïment per allò que Ell és, doncs en això trobaràs el poder de fugir de la bogeria i de la mort. Tots els camins te duen a Ell.

5. El concepte del jo enfront al vertader Ser

¹ El teu jo és una imatge que encaixa perfectament amb el món d'ombres i d'il·lusions. Les lliçons del món proposen que et fabriquis un jo a mesura que creixes i que te permeti enfrontar-te amb el món en igualtat de condicions i adaptat a les seves exigències.

² El teu jo és un ídol i no es sembla en res al que tu ets. El seu propòsit és que ocupi el lloc de la teva realitat com a Fill de Déu. El teu jo té dues cares. Una, somriu i és amable i sembla ser amorosa dins d'un món pervers.

³ Però ja que el món és pervers i és incapaç de donar amor aquesta cara es pot omplir de llàgrimes davant les injustícies del món. Aquesta cara mai llença el primer atac.

³ Però cents d'incidents sense importància soscaven poc a poc la seva innocència, provocant irritació i acabarà insultant i atacant sense cap control.

- 4 A més aquesta cara innocent condona l'atac que es fa en defensa pròpia, doncs el món no pot suportar la innocència indefensa.
- 5 Però darrere de la cara innocent hi ha una por tan devastadora que la cara innocent ha de mirar en una altra direcció. No sigui que es percebi la traïció que amaga. Aquesta és la lliçó: ***“jo som allò que tu has fet de mi, i quan me veus quedes condemnat per això”***.
- 6 D'aquesta manera el teu germà queda condemnat eternament, doncs el que tu ets s'ha convertit ara en el seu pecat. D'aquesta manera el perdó és impossible. Així els vostres pecats queden en la fosca i no es poden veure com errors, la qual cosa la llum mostraria.
- 7 Els conceptes s'aprenen. No són naturals i cap d'ells és veritat. Ells mantenen vigent el món. Són idees d'ídols, acolorits amb els pinzells del món.
- 8 La idea d'un concepte del jo no té sentit. És d'un propòsit desconegut i l'Esperit Sant ha d'ajudar-te a desfer-lo a fi que puguis tenir pau interior. Aquest concepte només es pot desaprendre amb lliçons que t'ensenyen que ets una altra cosa.
- 9 Per això les lliçons de l'Esperit Sant estan dissenyades de manera que cada pas sigui fàcil. I tot i que poden provocar certa incomoditat i angoixa no poden afectar a allò que ja s'ha après. Així no hi ha cap prova que siguis allò que el teu germà ha fet de tu.
- 10 Qui et va donar la cara d'innocència? Qui s'engana amb la teva bondat i l'ataca? A més si el món fos pervers no faria falta amagar allò del que tu creus estar fet.
- 11 Ets tu mateix que tens por de ser exposat a la llum. Tens por de ser tu el que és fals. El teu concepte del món depèn del concepte que tens de tu mateix. Però si ho descobrissis els pilars del món s'eliminarien.
- 14 El concepte del jo sempre ha sigut una gran preocupació del món. I cada individu vol trobar la solució a l'enigma d'allò que ell és. La salvació és la fugida de tots els conceptes.
- 14 La salvació no s'ocupa del contingut de la ment, sinó del simple fet que aquesta pensa. I així pot aprendre que tot el que pensa reflecteix la profunda confusió sobre com va ser concebuda i allò que és.
- 15 No cerquis el teu Ser en símbols. No existeix el concepte que pugui representar el que ets. Ser testimoni d'un món culpable indica que el món ha guiat el teu aprenentatge i que el consideres tal com et consideres a tu mateix.
- 15 El concepte del jo abriga tot allò que contemples. De fet només te relaciones amb tu mateix. Si alguna cosa te pot ferir, allò que veus és una representació dels teus desitjos secrets. Allò que veus en el sofriment que pateixes és el propi desig amagat de matar.
- 16 Amb l'aprenentatge forjaràs molts conceptes de tu mateix. I cada un d'ells produirà

canvis en les teves relacions, conforme la percepció que tens de tu mateix vagi canviant. I amb cada canvi es produirà dintre teu certa confusió.

¹⁷ Arribarà un moment en el que totes les imatges de tu mateix desapareixeran, i te n'adonaràs que no saps el que ets. I en aquesta ment oberta i receptiva la veritat se revelarà com és. (Oració. Consultar llibre de Text))

6. El reconeixement de l'esperit

¹ Si creus que ets carn veuràs el cos com la teva realitat. Si creus que ets esperit el Cel beneirà els teus ulls i només veuràs el món de la carn per sanar, consolar i beneir.

² La salvació és un desfer. Si creus que ets un cos, veus un món de separació, de coses desconnectades, de sofriment, de mort i canvis continus. Ningú és com era un instant abans, ni serà el mateix un instant després. Però la salvació ho desfà tot i te permet veure constància.

³ No se't demana que contemplis l'esperit i no vegis el cos. Al cos el pots veure sense ajuda. Se't demana que elegeixis contemplar el món real que els teus ulls mai no podrien trobar. Al traspasar el vel dels oposats la percepció perd el sentit.

³ Per això no has de fer res. A l'univers que Déu va crear no hi queda res per fer.

⁴ Solament l'arrogància podria fer-ter pensar que has d'aplanar el camí que condueix al Cel. Ja tens els mitjans que te permeten veure el món real. Fes la teva voluntat! ⁵ Eliminar la veritat és impossible. Però canviar els conceptes no és difícil.

⁶ Ets invulnerable? Llavors el món sembla inofensiu. Perdones? Llavors el món te sembla misericordiós. Percep cossos, i veuràs traïdors. Si creus que ets esperit i innocent, veuràs estabilitat i un lloc per estimar i ser feliç.

⁷ La veritat en tu segueix essent tant brillant com una estrella, tant pura com la llum i tant innocent com l'amor mateix.

7. La visió del salvador

¹ Aprendre significa canviar. La salvació no vol produir canvis que tu no puguis reconèixer. Mentre perduri la percepció hi haurà necessitat de conceptes i la tasca de la salvació és canviar-los.

¹ D'acord amb els conceptes del món els culpables són "dolents" i els innocents són "bons", però no te pots fiar de l'aspecte "bo" de ningú, doncs allò dolent està a l'aguait i, així, no se pot tenir confiança.

² Tu no pots concedir-te la teva innocència, doncs estàs confús en relació al que ets.

2 Però quan consideris a un sol germà com a completament digne de perdó el teu concepte de tu mateix canviarà per complet. Al dipositar la teva confiança en allò que és bo en ell, la dipositaràs en allò que és bo en tu.

3 Al concentrar-te en el que és bo en ell, cada vegada veus menys el cos i a la llarga només el veuràs com una ombra que rodeja el que és bo. I quan arribis al món real, aquest serà el concepte que tindràs de tu mateix. I tot ho interpretaràs segons la Veu i la Seva visió.

4 El món que veus i el món real són dos conceptes de tu mateix que es poden intercanviar, però mai no els pots abrigar simultàniament.

5 L'única cosa que se't demana és que estiguis disposat a que aquest feliç canvi es pugui produir. Així el teu cruel concepte de tu mateix s'intercanviarà per la pau de Déu.

6 El concepte que ara tens de tu mateix ocasiona que la teva funció aquí sigui irrealitzable i, per tant, et duu a la depressió. Entrega el teu depriment concepte de tu mateix a l'Esperit Sant perquè puguis considerar-te necessari per a la salvació del món.

7 El concepte del jo és un escut contra la veritat, i amaga a aquesta de la teva vista. Totes les coses que veus són imatges que són com ombres de la realitat, són pors. Però si vols, la visió i el teu Guia intern et trauran de l'infern juntament amb els que estimes.

8 El senyor de l'Amor t'ha encomanat ser el salvador del món de l'aflicció de l'infern. A cada un se li ha confiat ser el salvador de germans que especialment se li han confiat. Però per això res no s'ha d'interposar entre la teva visió i allò que contemples.

8 I això és el que aprens quan primer veus a l'altre com et veus a tu mateix i contemples el teu propi reflexe en ell. I en aquesta visió descorres el vel, i veus la cara de Crist

9 El vel que cobreix la cara de Crist, el temor a Déu i a la salvació, així com l'amor a la culpabilitat, el sacrifici i a la mort són diferents noms d'un mateix error: que hi ha una encletxa entre el teu germà i tu que us separa arran d'una il·lusió de tu mateix.

9 I els judicis estan al servei d'aquesta il·lusió. Mentre jutgis te veuràs a tu mateix com un cos separat d'aquell que aguanta el mirall que reflecteix la imatge del que tu ets.

10 La temptació és el desig que seguir en l'infern: una imatge de tu mateix afligida i turmentada. I quan aprens a no veure el teu germà així, te salves a tu i als altres.

10 Els germans que Déu t'ha encomanat són els que et trobes, els que vas veure alguna vegada, els que coneixeràs i els que encara no han nascut. Tots ells són el Fill de Déu.

11 El salvador veu innocència en tots els que contempla i veu la seva pròpia salvació per tot arreu. No té un concepte de si mateix que s'interposi entre els seus ulls i allò que veu. D'aquesta manera, duu la llum a tot el que veu i ho pot veure com realment és.

¹² Tota temptació és el reflexe d'un desig de ser una cosa que no ets. Veure és la representació d'un desig. Deixa d'atribuir valor al desig que el va engendrar, per evitar aquest concepte de tu mateix.

¹³ La visió del salvador només veu innocència en si mateix, i en el seu germà. No pot jutjar perquè no sap res. Així demana el significat d'allò que veu i rep la resposta. ¹⁴ Mantén-te alerta contra la temptació. O estàs en el Cel o a l'infern.

¹⁵ Déu te demana que alliberis el Seu Fill i amb això t'ofereix la teva pròpia alliberació. Això és el que ofereix aquest curs, i és el que has d'aprendre.

8. Elegeix de nou

¹ Tota temptació ensenya el mateix: que ets un cos, dèbil, limitat i mortal incapaç de lliurar-te de la petitesa, però l'Esperit Sant te diu que pots elegir de nou i ocuparàs el lloc que te correspon entre els salvadors del món.

² Sempre elegeixes entre la teva debilitat i la fortalesa de Crist en tu. I el que elegeixes és el que creus que és real. No deixis que la debilitat guïi els teus actes.

³ Les proves per les quals passes són lliçons que encara no has après i que es tornen a presentar de nou. Són una nova oportunitat per elegir fugir del sofriment que t'han ocasionat els teus errors previs. Aprèn a elegir millor. Crist és la teva fortalesa perquè ell és el Ser que Déu va crear com el Seu únic Fill.

⁴ Les imatges que fabriques no poden prevaler contra allò que Déu vol que siguis. La temptació és una nova oportunitat per elegir de nou la fortalesa de Crist en tu.

⁵ Aprèn el feliç hàbit de respondre a tota temptació de percebre't dèbil i afligit dient: ***"Som tal com Déu me va crear. El Seu Fill no pot sofrir"***. Així convides a que la fortalesa de Crist reemplaci la debilitat per la força que procedeix de Déu.

⁶ El que perceps com a debilitat, pèrdua, sofriment, dolor o malaltia és la temptació de veure't a tu mateix indefens i a l'infern. Elegeix de nou.

⁸ Crist ens dóna una visió del món diferent, però heu de compartir-la amb tots aquells que veiem perquè sinó no la contemplareu. Donar aquest regal és la manera de fer-lo vostre.

⁹ Germans, escolteu-me i uniu-vos a mi. Déu ha disposat que jo no pugui cridar-vos en va i, en la Seva Certesa, jo descanso en pau, doncs vosaltres m'escoltareu i elegireu de nou.

¹¹ Si ho feu l'himne de gratitud que brolla d'un món redimit s'enlairarà fins el Cel.

¹² El curs s'acaba. La teva voluntat s'està fent. I som un en la llar on Tu vols que estiguem.

FI DEL RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES